

Vi hører jo også – i al fald uden for huset – gentagne påstande om regeringens røde finanslov, som man så i øvrigt stemmer for om ikke så længe, og regeringens røde bagland. Jeg skal erindre om, som jeg har gjort det før, at det er 1,9 promille af finansloven, der er lavet en aftale med SF om, en god aftale, gode forslag, men igen: det er ikke det, der præger hele finansloven.

Men vi må jo tage bestik efter, at øjensynlig ønsker man en blokpolitik, og det gør os ondt, for i modsætning til hr. Frank Aaen, så er vi faktisk af den opfattelse, at det danske samfund er et samarbejdsamfund og ikke et modsætningsamfund, og vi ønsker ikke et samfund, hvor den ene halvdel af den danske befolkning slår den anden halvdel oven i hovedet, og at man så i øvrigt skiftes til at have køllen i hånden.

Meget af det her er lidt synd for folkestyret. Nu var der nogle karaktergivningeringer i formiddags af tonen under denne her debat. Den var vel stort set hjertelig og venlig og sådan eller hvad? Jeg ved ikke rigtig, hvor den startede – kampdommer vil jeg ikke være – men udtryk som fup og fiduser startede vel debatten. Men en politisk kamp er okay.

Jeg synes, det var værre, at vi i hele forhandlingsforløbet havde en masse udtryk, som mennesker uden for det her hus ikke rigtig kan få til at forliges med et folkestyre. Det hed noget med, at nu var der forligsvilje, så varede det ikke så længe, før man var benhård opposition, så skulle man pludselig have borgfred, og så pludselig deponerede man sine stemmer hos Enhedslisten, for hvis Enhedslisten stemte ja, så stemte man også ja, men hvis Enhedslisten stemte nej, så stemte man også nej.

Sådan kunne vi blive ved, og det er jo synd for det danske folkestyre, for det får jo mennesker uden for dette hus til at spørge sig selv: Hvad i alverden er det egentlig, de foretager sig derinde? De bliver måske bekræftet i nogle af de dogmer, der kører rundt om Folketinget som en børnehave.

Og i virkeligheden blev det jo ikke meget bedre i går. Jeg tænker ikke så meget på de tekniske afstemningsproblemer, jeg tænker mere på, at der jo var partier, der i forbindelse med ændringsforslagene i går, skiftede holdning fra sidste år stort set med den eneste begrundelse, at de ville drille.

Det var jo altså også sådan, at man natten til i går skiftede holdning omkring et klippekort, som mange her i dette land i erhvervslivet fak-

tisk nødig vil have, men man øjnede altså pludselig en chance for, at en regering skulle gokkes oven i hovedet. Og så var der jo lige den der berømmelige tilbagetrækning af 3,5 mia. på 2,5 minutter. Det må være noget af Danmarks-historiens største og hurtigste tilbagetrækning. Men i al fald er det ikke noget af det, der er med til at gøre folkestyret en tjeneste. Det er et problem for Folketinget og dets omdømme.

CD er og bliver et klart midtsøgende borgerligt parti, ret og rimelighed i centrum, og det skal også præge en finanslov. Og CD's borgerlighed vil jeg godt gøre lidt ud af her i forhold til det finanslovsforslag, der ligger, for mange har jo påberåbt sig det borgerlige Danmark i dag, men jeg må nok sige, at nogle af repræsentanterne for det borgerlige Danmark kan jeg ikke genkende i samme klub som den, hvor det borgerlige CD befinder sig.

Respekten mellem mennesker, samarbejde i stedet for kamp, og ansvar for dem, der er svagere, er grundlæggende ting i den borgerlighed, som de rødder, jeg kommer fra, bygger på. Rimelighed og anstændighed betyder, at man ikke i et rigt samfund gør de rige rigere på de svages bekostning.

Det vil sige, at man f.eks. ikke nedsætter en dagpengeperiode, for de arbejdsløse er ikke dovne, de arbejdsløse elsker ikke at gå fem år i et dagpengesystem for deres fornøjelses skyld, og det er de grundholdninger, man lægger ind, når man påberåber sig, at man bare ved at nedskære en dagpengetid fra fem til fire år er i stand til at få folk i arbejde. I stedet for er det en hård dom over nogle ulykkelige mennesker i en ulykkelig situation.

Det betyder også, at man ikke skal give skattelettelse på et tidspunkt, hvor vi alle kan se, at dele af velfærdssystemet rent faktisk ikke fungerer. Det er ikke tidspunktet at gå ud og foreslå milliarder af kroner i skattelettelse. Lad os dog få velfærdssamfundet til at fungere i alle dets hjørner. Derfor har CD aldrig lovet skattelettelse. Vi har lovet skatteomlægninger, men vi er stadig væk af den opfattelse, at der altså er opgaver i det danske samfund, der skal løses, før vi kan kaste os ud i egentlige skattelettelse.

En borgerlig rimelighed og anstændighed betyder også, at vi har et ansvar for hinanden, og at samfundet ikke bliver et teknologisk, teknokratisk koldt samfund.

Det betyder eksempelvis, at man har børnepassningsorlov af familiepoltiske grunde, fordi det altså giver mulighed for et helt andet liv